

Αθήνα 26 Ιουλίου 1999

Προς
τον Κ. Πρόεδρο
της Ελληνικής Κυβέρνησης

Κύριε Πρόεδρε,

Δυστυχώς και αυτή η συνάντηση γίνεται καθυστερημένα και, πολύ φοβούμαι, για λόγους δημιουργίας εντυπώσεων.

Εάν υπήρχε πρόθεση ουσιαστικού διαλόγου, οι συναντήσεις με τους πολιτικούς αρχηγούς, θα έπρεπε να προηγηθούν αυτών μεταξύ των Υπουργών Εξωτερικών Ελλάδας και Αλβανίας, αλλά και της Κυβερνητικής Επιτροπής, η οποία, πριν λίγες μέρες, έλαβε αποφάσεις, για το πράγματι μείζον θέμα της αύξησης της εγκληματικότητας.

Ωστόσο, με την ευκαιρία της συνάντησής μας αυτής, θέλω να καταθέσω επιγραμματικά τις απόψεις του ΔΗΚΚΙ για το συγκεκριμένο θέμα, τόσο ως προς την κοινωνική του διάσταση, όσο και ως προς τους τρόπους αντιμετώπισής του.

Η νεοφιλελεύθερη πολιτική, που ακολουθείται στο όνομα της παγκοσμιοποίησης στη χώρα μας, αλλά και διεθνώς, δημιουργεί καθημερινά εκατομμύρια κοινωνικά απόκληρους.

Η φτώχεια έχει εγκατασταθεί μόνιμα στις λαϊκές συνοικίες, τα ναρκωτικά καταστρέφουν ανθρώπινες ζωές και η παραβατικότητα αυξάνεται με ραγδαίους ρυθμούς.

Ανεργία, φτώχεια και κοινωνικός αποκλεισμός είναι το πρόσφορο έδαφος στο οποίο ανθεί η εγκληματικότητα.

Στα σύνορα αυτής της διαμορφωμένης κοινωνίας, που κυβερνήσεις και πολιτικά κόμματα νεοφιλελεύθερου ιδεολογικοπολιτικού προσανατολισμού, σε συγχορδία με μεγάλα Μαζικά Μέσα Ενημέρωσης, εμφανίζουν ως "φυσιολογική", συγκροτείται σταδιακά ένας αντίκοσμος, όπου οι στερήσεις και η απελπισία τρέφουν τη βία.

Δημιουργείται, δηλαδή, μια παράλληλη κοινωνία έξω από κάθε κανόνα σύνομης συμπεριφοράς, όπου η παραβατικότητα αποτελεί προϋπόθεση εκ των ων ουκ άνευ, για την επιβίωση.

Αντί, λοιπόν, να καλλιεργούνται στην κοινή γνώμη συναισθήματα ξενοφοβίας και να παραδίδονται οι μετανάστες στη δημόσια κατακραυγή, ως υπεύθυνοι για την ανεργία, τη διάχυτη ανασφάλεια των πολιτών και όλα τα δεινά, πρέπει να χτυπηθούν οι οικονομικές ρίζες της ανεργίας και της εξαθλίωσης.

Άλλωστε, η μετανάστευση δεν είναι παρά ένα από τα παράγωγα της παγκοσμιοποίησης και της Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Αρκεί να δούμε τη διόγκωση του μεταναστευτικού ρεύματος, μετά την οικονομική κατάρρευση των πρώην σοσιαλιστικών χωρών, στην οποία συνέβαλε τα μέγιστα η Δυτική Ευρώπη, ακολουθώντας τις ΗΠΑ και, πρόσφατα, με τον πόλεμο κατά της Γιουγκοσλαβίας.

Είναι πέρα από κάθε έννοια δικαίου και ανθρωπιστικής αρχής, να δημιουργείς ανθρώπινο πόνο και δυστυχία και να επιρρίπτεις τις ευθύνες στα θύματα.

Δεν μπορεί, επομένως, το φαινόμενο έξαρσης της εγκληματικότητας να αποδίδεται αποκλειστικά στην παρουσία οικονομικών μεταναστών στη χώρα μας, όταν αυτό είναι απότοκο συγκεκριμένης οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής.

Η εμμονή της κυβέρνησης, στη συνέχιση της ίδιας απάνθρωπης νεοφιλελεύθερης πολιτικής των αριθμών, όπου απουσιάζει παραδειγματικά ο παράγοντας άνθρωπος, δεν είναι η απάντηση στην εγκληματικότητα.

Όπως λύση δεν είναι τα οποιαδήποτε σπασμωδικά διοικητικά και αστυνομικά μέτρα.

Αυτό που απαιτείται, είναι η ριζική αλλαγή της υφιστάμενης πολιτικής και η αντικατάστασή της από μία πολιτική που θα έχει ως κύριο άξονα την παραγωγική ανάπτυξη της χώρας και ιδιαίτερα της περιφέρειας, με ουσιαστική αποκέντρωση πόρων και εξουσιών και κοινωνική προστασία, με έμφαση στη μικρή και μεσαία επιχείρηση.

Η προώθηση, λοιπόν, εκ μέρους της κυβέρνησης μιας οικονομικής πολιτικής, με βασικό πυρήνα τον περιορισμό του κράτους και η άκριτη και αντί οποιασδήποτε θυσίας μείωση των κοινωνικών δαπανών, είναι σαφές ότι περιορίζει τα μέσα σε εξοπλισμό και ανθρώπινο δυναμικό, για τη διαφύλαξη ενός άλλου κοινωνικού αγαθού, όπως είναι το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών.

Στο πλαίσιο αυτό το ΔΗΚΚΙ προτείνει:

1. Ουσιαστική αύξηση των δαπανών, για την προμήθεια του αναγκαίου και σύγχρονης τεχνολογίας εξοπλισμού της ΕΛΑΣ και του Λιμενικού Σώματος και την οικονομική αναβάθμιση των υπηρετούντων στα Σώματα Ασφαλείας.
2. α) Πρόσληψη του αναγκαίου και κατάλληλου, για την αντιμετώπιση του σύγχρονου εγκλήματος, αριθμού αστυνομικών και λιμενικών.
β) Προώθηση συστηματικών προγραμμάτων, συνεχούς εκπαίδευσης και επιμόρφωσης των υπηρετούντων στην ΕΛΑΣ και το Λιμενικό Σώμα.
3. Την ανάκληση των αστυνομικών που έχουν διατεθεί, χωρίς κανένα ουσιαστικό λόγο, για την φύλαξη ιδιωτών, αλλά και περιορισμό του αριθμού αστυνομικών, που έχουν διατεθεί σε πολιτικά πρόσωπα και κόμματα.
4. Απαλλαγή των αστυνομικών και των λιμενικών από τα μη αστυνομικά καθήκοντα, προκειμένου να αφοσιωθούν και με την συνδρομή των Ενόπλων Δυνάμεων, στη φύλαξη των συνόρων, χερσαίων και θαλάσσιων, αλλά και των αστικών και αγροτικών περιοχών της χώρας.
5. Αξιοκρατική και διαφανή προαγωγή και τοποθέτηση στις κατάλληλες θέσεις των υπηρετούντων στα Σώματα Ασφαλείας και όχι επιλογή με κομματικά κριτήρια, που συχνά οδηγεί στην ανάθεση καθηκόντων, σε άτομα που στερούνται ουσιαστικών και τυπικών προσόντων, για την κάλυψη των καίριων τομέων και θέσεων.

6. Να σταματήσουν άμεσα οι “επιχειρήσεις - σκούπα” επί δικαίων και αδίκων, που όχι μόνο δεν αντιμετωπίζουν το πρόβλημα, αλλά αντίθετα προσβάλλουν τον πολιτισμό μας και προκαλούν τα ανθρωπιστικά αισθήματα του ελληνικού λαού.
7. Προγραμματισμένη και ελεγχόμενη μετανάστευση, με τρόπο που να μην θίγονται, ούτε στο ελάχιστο, τα ανθρώπινα δικαιώματα και να διασφαλίζονται πλήρως τα εργασιακά, τα ασφαλιστικά και γενικότερα τα κοινωνικά δικαιώματα των μεταναστών, απέναντι σε αυτούς που εκμεταλλεύονται τη “μαύρη εργασία”.

Κύριε Πρόεδρε,

Όπως αντιλαμβάνεστε, τα μέτρα που προτείνει το ΔΗΚΚΙ, προϋποθέτουν ανατροπή της ακολουθούμενης νεοφιλελεύθερης πολιτικής και την αντικατάστασή της από μία πραγματικά σοσιαλιστική, με κοινωνικό πρόσωπο και ανθρωπιά πολιτική, χωρίς ρατσισμούς και ξενοφοβίες.

Κλείνοντας, επιτρέψτε μου την αναφορά σε ένα απόσπασμα του Ντιντερώ, επιφανούς εκπροσώπου του Γαλλικού Διαφωτισμού:

“... Η φτώχεια είναι η μητέρα των μεγάλων εγκλημάτων. Οι κρατούντες είναι αυτοί που δημιουργούν την αθλιότητα και αυτοί θα λογοδοτήσουν, σε αυτό τον κόσμο και στον άλλο, για εκλήματα που η δυστυχία δημιούργησε...”

Με τιμή

Δημήτρης Τσοβόλας